

NEWS LETTER

OCTOBER 2018

Issue No.41

ASSOCIATION OF PAST EMPLOYEES OF SINGER

80, Nawam Mawatha, Colombo 2

FROM THE EDITOR'S DESK

We are extremely sorry that due to unforeseen circumstances, we could not publish the May issue of our Newsletter. Instead, we propose to publish the final issue for the current year either in October or early November incorporating some of the articles we had planned to publish in the May issue.

In this issue, we give priority to events conducted with the participation of members. Hence, the Cricket Match and Get-together held on 13th May at the Malays Cricket Grounds leads the articles published. The report on the match is given below:

CRICKET MATCH & GET-TOGETHER

The inclement weather which prevailed the previous night and in the morning of the following day delayed the start of the cricket match which was scheduled to commence at 9.30 a.m. When we walked to the grounds, we found pools of water in the outfield and wondering whether it would be possible to play a cricket match. Around 10 a.m., the Sun God sympathized with the organizers and came out of the clouds but the heat generated by the sun was not sufficient to dry the water in the pools. Around 12 noon, the grounds was completely dried making it possible to play a limited over game between two sides made up from those present. It was decided to play a ten over match each side. Mr. Lashantha Perera who walked into the pavilion rather late, took over the responsibility of welcoming the members present on behalf of the organizing committee. The match started at about 12.15 pm with the two local ICC Umpires Gamini Wasalathanthri and Ajith Aponson (Sri Lankan Dickie Bird) walking to the centre of the pitch

The match concluded at about 1.30 pm and thereafter all the members present enjoyed the Get-together to their hearts content

MEDICAL TALK

After a lapse of three years, we were able to conduct a Medical & Healthcare presentation by yet another eminent medical practitioner, Dr. Chamila Dalpathadu, MBBS, MD Consultant Physician & Senior Lecturer, Department of Physiology, Medical Faculty, University of Colombo on 2nd September, 2018 at the Lions Club premises, Nugegoda.

As in the past, we were able to conduct this program due to the co-operation extended to us by Prof. Sudharshani Wasalathanthri, Head of the Department of Physiology who requested a fellow Lecturer to make a presentation appropriate to the members of our Association.

Accordingly, Dr. Dalpathadu delivered a lecture titled "Beyond the Horizon" to the 29 participants who appreciated very much the expert advice given to them to lead a healthy and worry free life.

Health conscious members posed numerous questions to the lecturer who answered them to their satisfaction. The program concluded with the President Mr. Bertie Fernando proposing a vote of thanks to the guest lecturer and Mr. Zubair Hassen presenting her with a gift as a token of appreciation.

Thereafter, the members and their spouses partook of the lunch provided by the Association

Judith Vannitamby

CASE OF THE MAN WHO SAVED CEYLON By T.V. PERERA

I was hardly five, when an army officer, who during WWII defended the country against the Japanese and subsequently saw action with British troops - my father against Rommel's army, related me this story :

During the world war, there was fear that Japan would invade Ceylon. So to strengthen defences, additional troops were got down. The Colombo, Ratmalana and China Bay airports came under the RAF while the Canadian Air Force was at Koggala. An aerodrome was built at the Colombo race course and an airstrip at Mawathagama. To prevent bombers attacking Colombo, balloon barrages were installed in the city. Over 20,000 young men were enlisted to the Army and Navy, at a recruiting office run by Royal College cadet master L.V. Gooneratne. Schools were closed down and converted into military barracks and hospitals. The museum was taken over as the army command. Doors and windows of buildings were blackened to be non-visible to enemy planes at night and candles were lit in homes. A large number of Colombo residents left for neighbouring villages for safety.

One morning, a Canadian pilot called Richard Birchall, patrolling the southern coast, noticed something far away and went closer to investigate. They were Japanese enemy warships approaching. He immediately warned the Koggala base over his wireless set but the Japanese spotted him and shot him down. He fell into the sea with a broken leg and was captured prisoner. We quickly got ready to meet the enemy. Some ack-ack guns in the harbour, being shipped to Australia from England, were unloaded and positioned at Galle Face, Mutwal and Havelock Road. There were already artillery guns in Trinco and Batticaloa. Air-raid sirens were blown just before the Japanese planes came flying in rows like crows. They dropped bombs on the Colombo and Trincomalee harbours, Ratmalana and China Bay airports, Kolonnawa oil storage, Angoda hospital, Pettah Fire Brigade and a few other places. The race course airfield escaped damage as the Japanese never knew of it. One Kamikaze pilot dived right into a China Bay oil tank which burned for days.

RAF planes took on the enemy but were hopelessly out-numbered. There were dog fights over Moratuwa and Ratmalana. Of the Japanese planes shot down, one fell near the Kelaniya temple, one at St. Thomas' College grounds, at Horana and Moneragala. In the harbours, ships were sunk and many got killed. Yet, we

Five years later, I listened more intently as my father repeated the story to my younger brother and thought of Birchall as a hero next to my be-medalled father. As it may seem by the strangest of the strange occurrences, ten years later I was assigned by a daily newspaper to cover a press conference at the Taprobane Hotel. Leonard Richard Birchall OBE, DFC, DS, a *beau garoom* began speaking as flash guns popped, cameras clicked and journalists scribbled in note pads. For over an hour Birchall gave a lengthy, descriptive account of events ending finally with his rescue by Americans but I have condensed the story and write only the salient points.

“Just as I passed out as a pilot, I was assigned to Ceylon and arrived at the Koggala air base. We Canadians were far away from home, exactly half-way around the globe. The very next day, on 5th April 1942 at dawn I took off on my first mission in a Catalina aircraft. The reconnaissance was uneventful until I banked to end my patrol when I noticed some dark specks on the horizon about 250 miles away from Dondra, and had to investigate”. As Birchall grew closer the specks metamorphosed into the Japanese Navy's formidable Pacific Fleet of four aircraft carriers carrying 200 fighter planes and bombers, three light carriers, two heavy cruisers, four battle ships, seven destroyers 3 and seven submarines headed by the flagship of the man who led the maul on Pearl Harbour, Admiral Chuchi Nagumo

Birchall continued: “I radioed Koggala giving the enemy's location but before I could relay its strength, six fighter planes surrounded me. The fuselage of my Catalina which was shot, caught fire and the aircraft spun into the Indian Ocean. I managed to bail out but was captured and taken prisoner.

My question: What injuries did you sustain when you were shot? I had heard that your leg was broken.
 Birchall : I caught a bullet in my thigh but no, my leg was not broken.

Birchall went on to describe the horrible conditions of his prison camp where there were British and other inmates.” Food and water was always short. We got about 250 gms rice and a sea-weed soup for meals plus a tablespoon of sugar and salt a month. People walking about were skeletal. You could count the ribs of the

man in front of you. We were forced to do slavery work the whole day”. Prisoners died in numbers. Some of hunger, some of beri-berior dysentery, others at the hands of guards granted unlimited licence to kill in order to control herds of desperate humanity for which they were responsible. After months of vile treatment at the hands of Japanese guards, the delight of the PoWs knew no bounds when they learnt that Japan had unconditionally surrendered following the atomic bombing of Hiroshima on 6th August 1945 and Nagasaki three days later. Added Birchall : “We actually didn't see the bombs fall, only felt a tremor. We rushed to the Commandant's tent, drew out his sword, held him at the point and demanded to be set free. Everything changed after the second bomb. The guards withdrew, we were free to come and go”. Birchall and the others walked about, nevertheless were aghast and horrified to see the devastations the atom bombs had caused. “Things were in shambles. There was ash and dust everywhere. Some places were still on fire. People were burnt to cinders. They were just shadows. You didn't find the body but you found their shadows blazoned in the concrete. The persons weren't there but. They had gone up in smoke. The effects on humans of the Nagasaki plutonium bomb were disgusting. People were suffering from radiation sickness. Some had strange boils with green pus. The most horrible part was to see the burns, torn limbs and flesh hanging, and skins on so many Japanese peeling away as you watched. Those of us who were still alive and able, ended up trying to do everything we could, but they couldn't understand we were trying to treat them. They couldn't understand why the few of us who were left, didn't turn on them and kill them”.

The mushroom cloud that the bomb created was there for quite a long time. We were very fortunate that in as much as two days later, we had a typhoon and there were terrible winds and torrential rains. I thought that was a godsend because this terrific wind was blowing the dust away to the sea and the rain was washing down the ground. It was awful at that time but I really thought it saved us”.

At the conclusion of the press conference, I shook hands with this man, my second hero, who re-visited Sri Lanka in 1992 to commemorate the 50th anniversary of the Japanese raid. He passed away a few years later. The carnage caused by the enemy was massive: 23 ships sunk, 79 planes lost and over 5000 people killed. The first Japanese victims were 12 British planes on the way from China Bay to be added to the defence of Colombo. Meanwhile a plane piloted by RAF Flt.Lt. McDonald, hit by a Japanese fighter landed on the Galle Face green. McDonald got out of the aircraft unhurt and regardless of the appalled onlookers, walked across the Galle Road to the Colombo Club (TajSamudra) and ordered a double scotch for himself. He then walked all the way to Ratmalana

In addition to the two local brigades to meet any Japanese invasion, two brigades each from Australia and the Nepalese Gurkhas, and one from East Africa were got down. President of the Ceylon World War II Veterans' Association H.G.P. Jayasekera now 94, resident at Ampitiya, confirms that the Gurkhas carried broad knives of which 4 they were deadly, impeccable throwers, and that the mouths of the African cannibals were padlocked. Of the local volunteer soldiers, only a handful are still alive. They receive a paltry monthly grant of Rs.500 from the British ex-Servicemen's League.

Finally on analysis, Japan which had conquered Hong Kong, Malaya, Indonesia, Siam, Burma, Solomons Islands, New Guinea, Philippines, Singapore, Korea, Marshall Islands, Sumatra, Vietnam, Borneo and the Celebes *abovousque ad mala* (from the beginning to the end) had no intention of invading Sri Lanka. They were hunting the British Far Eastern Fleet to destroy and gain control of the Indian Ocean. Japan's *ruse de guerre* was successful as it conclusively exposed the impotence of the British administered military establishments in Sri Lanka.

FORTHCOMING EVENTS

1. Sing-A-Long! Musical Evening – 17th November at the Lion's Club Secretariat Hall, Wijerama Mawatha, Colombo
2. Annual General Meeting – 9th December 2018 at Janaki Hotel, Colombo 5.

O B I T U A R Y

We regret to announce that MR ROMAULD FERNANDO passed away last month after a brief illness. He served the Company for several years in the Cash Department at the Chatham Street Office. He was also a member of the Company Hockey and Cricket Teams. After joining the Association he attended several activities. We wish him Eternal Rest.

BIRTHDAYS

Following members will be celebrating their birthdays in October, November and December. We wish them 'Happy Birthday' and a bright future. Trust we have not missed anyone.

OCTOBER		NOVEMBER		DECEMBER	
Beeta Rajanayagam	2 nd	Ranjith Liyanage	1 st	W.M. Kumarasinghe	1 st
M.M.M. Yusuf	2 nd	Ajith Aponso	4 th	Shiroma Peiris	2 nd
Lakshman Chickera	4 th	Indika Gunewardena	6 th	J. Sadique	3 rd
Gamini De Silva	6 th	Jayantha Samarakoon	9 th	Chandrika Mendis	3 rd
Jaminda Mendis	8 th	Anton Nelson	10 th	Nadira Udugama	5 th
Keerthi Abeywickrema	22 nd	Rohan Goonetillake	11 th	K. Sivasubramaniam	9 th
Joshua Edwin	23 rd	A.A.M. Madawela	11 th	Muditha Wijayakulathilake	10 th
S.R. Fernando	24 th	W.L.D.S. Wijetunge	16 th	Romesh De Silva	11 th
Damayanthi		Jude Joseph	18 th	H.M.G. Gunasekera	14 th
		D. Wijendra	19 th	Manonmany Chandraratne	17 th
		Tilak Galabada	22 nd	Sunethra Vidanage	18 th
		M.H.M. Nuhmaan	30 th	Kaushaliya Murugadasan	24 th
		Ranjith Udugoda	30 th	Nihai Kodagoda	24 th
				George Anthony	28 th
				D. Aron De Silva	29 th
				Priyanga Asiri	31 st

NEW MEMBERS

Three New Members have joined the Association in the last few months:

Member No.245 – Mr. A. A. M. Madawala

Member No.246 – Mr. Kithsiri Fernando

Member No.247 – Mr. Damith Jayasena

LAUGHTER IS THE MEDICINE

I joined Singer (Sri Lanka) Ltd. in 1981 and my first place was at Warehouse Kotahena. I assumed duties in the Parts Department & Stationery Department. After 4 years I was promoted as Accounts Supervisor. At that time I did not have a motor cycle license, and couldn't ride a bicycle, but I had to purchase a motor cycle and applied for a licence. I visited S.L.M.O. at Chatham Street every morning and met the Training Manager Mr. James Nandasiri, and according to his instructions I visited close-by locations like Panadura, Bandaragama until I got accustomed to the motor cycle. One morning the Training Manager was in a bad mood and said, "I say Mr. Hatharasinghe I can't do this wedding everyday. You hang a 'L' board and go to the field."

After a couple of days I met Area Manager-Central Mr. Ajith Aponso and travelled to Kekirawa Shop and assumed duties there. At that time the District Manager was Mr. Ravi Perera who was at I.P.D. when I was at the warehouse. We worked there for a short period and visited Polonnaruwa Shop. When I worked in Polonnaruwa I used to stay at a hotel at Giritale which was very familiar with the Marketing crowd. I was covering Polonnaruwa, Manampitiya, Aralaganwila, Hingurakgoda, Medirigiriya & Bakamuna. Those were very rural areas and difficult to work in. Once we entered Unit 1 we had to come out from Unit 6. I had to ride through paddy fields, muddy pathways. Roads were not motorable. Most important thing was people were scared of LTTE attacks and also wild elephants. Most of the mornings and evenings roads were closed due to the I.P.K.F. troops. (Indian Peace Keeping Force) travelling between Batticaloa and Trincomalee.

One rainy day I was working with A/D Manampitiya Mr. Soyza who was a very talkative person and an interesting character. We were riding through a puddle and couldn't control the bike due to the mud and tossed. No bodily harm but our suits were full of dirt. I stopped checking and returned to the hotel. Next occasion I was working with A/D Medirigiriya and rode over a dog and had a toss near the G.N.T. (Ladies' bathing place) After about a week I informed A/D Hingurakgoda Mr. Wijesena the following day I would be visiting shops for checking. Same evening after work around 7-7.30 p.m. myself, Mr. Ravi Perera and some friends were enjoying a drink at the hotel compound, I noted Mr. Wijesena was coming towards us. He excused the crowd talked to Mr. Ravi Perera and went away.

During dinner Mr. Ravi revealed that Mr. Wijesena had said 'while Accounts Supervisor was working at Manampitiya he had a toss with Mr. Souza. Then he had a toss with A/D Medirigiriya, and next day he

was coming to Hingurakgoda and the next victim would be me. So please don't send him to Hingurakgoda. Also Mr. Ravi said 'you don't worry about that, you do the field checking tomorrow'.

As usual I visited the A/D point next morning and met Mr. Wijesena.. Without any surprise he gave the welcome and arranged the field route and finally he said " I was a little bit sick and these roads are also not good. So we will use my car'. I was very happy. First time in my field checking experience I was checking the field comfortably by car. He was driving I was sleeping, I was sleeping, He was driving

By Neil Hatharasinghe

අම්මා

අපි හැමදෙනාගේම අම්මා ඉතාම උතුම් වශයෙන් අපි පිළිගන්නවා අම්මා උතුම් අම්මා මුදුවේවා කියා ආදී වශයෙන් වැඩි ගණනාවක් අපි දන්නවා අම්මා කියන්නේ කවුද අම්මා ස්ත්‍රීයක් ඇය කාන්තාවක් වුවත් මගේ අම්මා හේද එහෙත් අපි අම්මා අමතක කරලා නැද්ද හිතන්න අම්මා නම් වූ ස්ත්‍රීය අමතක කරලා වෙනත් කාන්තා වකට යටත්වෙලා අම්මාට නොසලකා ඉන්නවා හේද මගේ අම්මාගේ කුසටමා පැමිණිය දා සිට අම්මා මා වෙනුවෙන් මොන තරම් දේවල් කළාද එදා සිට මාව පෝෂණය කළේ අම්මා හේද අම්මා තාත්තා වගේම බොහෝ දෙනා කුසේ ඉන්නා දරුවා පෝෂණය කිරීමට විවිධ ගුණ ඇති කෘමි අම්මාට ගෙනවිත් දිලා තියෙනවා හේද අම්මා මා උපන් දවසේ මොන තරම් සතුටක් වින්දාද අපේ දරුවෝ මෙලොව බිහිවූ දවසේ අපිට මොන තරම් සතුටක් ඇති වුනාද එහෙනම් මාව ඉපදුන දවසේ මාගේ අම්මාට තාත්තාට මොන තරම් සතුටක් තිබෙන්නට ඇත්ද හිතන්න එහෙත් මේ වන විට අම්මලා තාත්තලා කිඳුනෙන් මහා පාරේ දාලා ගිනිල්ලා තියෙනවාද පොඩ්ඩක් හිතන්න අපි හැමෝමම අම්මලා එක රැයක් නිදි මරාගෙන ලෙඩ දුක් වලට පිහිට වෙලා තියෙනවාද

ස්ත්‍රී අවාසනාවන්ත යයි කියලා කියන අය අප සමාජයේ නැද්ද ඉන්නවා එහෙම නම් මගේ අම්මාත් අවාසනාවන්ත ද නැතර මේ මිත්‍රයා මන අම්මා උතුම් අම්මාලා ස්ත්‍රීන් නැතිනම් අපි ඉඳවිඳ මුලු ලෝකයේම කාන්තාවන් නැති වුනොත් මිනිස් සමාජ ය බිහිවෙනවාද පිරිමි ඉඳිවි ද නැතර එහිසා අපි හැමෝම ලෝකයේ සියලුම කාන්තාවන්ට ගරහන එක ගරක විදිනට ඇය දෙස බලන එක ඇයට එරෙහිව බොරු චෝදනා කරන එක අපහාස කරන එක ඇය වචනලියක් වශයෙන් තබාගන්නා එක නවත්වන්නම මිනේ හේද උතුම් අම්මාගේ ගුණය නොවෙනස්ව තබා ගන්නට හැම කාන්තාවක්ම තමන්ගේ ගෞරවය රැකගන්න මිනේ තමන් තමන්ගේ ගෞරවය රැකගන්නොත් තමන්ගේම අම්මාගේ ගෞරවය රැකෙනවා අක්කලාගේ නංගිලාගේ ආවිච්චලාගේ තමන්ගේ දුරුවරුන්ගේ පුතුන්ගේ ගෞරවය රැකෙනවා එහිසා හැම කාන්තාවක් ම වැරදි නරක වැඩ නොකරන්න අධිෂ්ඨාන කරගන්න සමහරු කියන්නේ කාන්තාවක් වෙලා උපදින්නේ පෙර ආපත්තිය නි වැරදි කාමසේව සේයෙදුන නිසාල එයා ඒ අකුණලය ගෙවන්නට ආත්ම ගනනාවක්ම දුක් විදිනවා කියලා අපි යම් තරක ආපතරුමයක් කල විට එම පාපය ගෙවන්නට ආත්ම ගනනාවක්ම දුක් විදින්නට වෙනවා ඒ නිසා අපි නිතර මනොද ම දේකිරීම අපේ ආරක්ෂාවට හොදයි හේදපව් කරලා ආත්ම ගනනාවක දුක් විදිමින් පිවත් වෙනවාට වඩාපව් නොකර සිටියාම හොදයි හේ වැරදි වැඩ කරන්නේ පවිකාරයෝ එහෙනම් අපි පවිකාරයෝ නොවී ඉමු

මුදුන්වහන්සේගේ ධර්මයට අනුව මේ ලබා ඇති මනුෂ්‍ය ආත්මය ලබා ගන්නට අපි පෙර ආත්ම ගනනාවක් මනුෂ්‍ය ආත්ම හවයන් ලබා පෙර පින්කරලා නිසා තමයි අපිට මේ මනුෂ්‍ය ජීවිතය ලැබිලා තියෙන්නේ මනුෂ්‍ය ජීවිත ගනනාවක් අපි පින් දහම් කරලා ඇති නිසා තමයි අපිමේ සමාජයේම තත්වයන් තුල ඉන්නේ බලන්න මනුෂ්‍ය ආත්මය ලැබුවත් නොපමණ ඉන්නවාද විවිධ අඩුපාඩු සහිතව දුරි දුප්පත් වෙලා කන්න අදින්න නැතිව නිවසක් නැතිව මහා මග සිගමන් ඉල්ලමින් බැතම අහමින් විවිධ කරදර පීඩාවලට පත්වෙමින් රැකියාවක් නැතිව රැකියාවක් තිබුනත් හටගමන් වැටුපක් නැති නිදහස නැති නිවාඩුවක් නැති නත්තලට වේවා අවුරුද්දටවේ වා දෙමාපියන්ට දරුවන්ට ඇදුමක් අරගෙන දෙන්න තරම් වත්කම් නැති මේවගේ පීඩාවට පත් වෙමින් ඉන්නේ පෙර ආත්ම හවයන් හි දුන්නොදිම නිසා අන්අයට ගරහන අය අපහාස කරන අය නොකල වැරදි පටවන අය කේලාම් කියනඅයකෙනෙකුගේ රැකියාවන්නැතිකරන්නට පාලකයින්ට පත්දම් අල්ලපු අය ඒ නිසා අපි හැමෝම මේ ජීවිතයමේ තරමින් ගෙවන්නේ අපගේ පෙරපින් වල ශක්තියෙන් ඒ නිසා අපිමේ ගත දූස පියාගෙන සුලු වේලාවක් මෙහෙති කරලා හිසි අවබෝධය ලබාගන්න එතකොට අපට දැනේව් අපේ ඉඳිම ආත්මය අපි කොහොමද හදා ගන්නට වෙන්නේ කියලා

අපි පටන් ගත්තේ කාන්තාව පිළිබඳව කියන්න එහෙත් විකක් දුර ගියා කියලා හිතෙනවා එහෙත් මෙහි ඇති කරුණු වැදගත් කියලා හිතෙනවා මුදුන්වහන්සේ වසල සුත්‍රයෙන් පෙන්වාදිලා තියෙනවා වසලයෙක් වෙන්න එක කරුමයක් තමයි අන්ස්ත්‍රීන් සමග වරදේ බැඳීම ස්ත්‍රීය වෙනත් පුරුෂයන් සමග වරදේ බැඳීම මේ වැරදි කාම සේවනය ආත්ම ගනනාවකින් වත් ගෙවන්නට බැරිබව වෙනත් පුරුෂයකුට අයත් ස්ත්‍රීයක් වේවා යම් කෙනෙකුගේ ආරක්ෂාව යටතේ සිටින හෝ කාත් කවුරුවත් නැති අසරණ විසිටින වෙනත් නෛදූයෙක් යටතේ හෝ අසල් වැසියකු සහෝදරයෙකු සහෝදරියක් නැත්දා හෝ නිවසක හෝ ආරක්ෂාවෙන් යනාදි වශයෙන් සිටින තමන්ගේ නොවන කිසිදු කාන්තාවක් අකමැත්තෙන් හෝ කැමැත්තෙන් ද වරදේ බැඳීම වසල ක්‍රියාවක් වශයෙන් හදුන්වා ඇත එයින් පෙනෙන්නේ වරදේබැඳීම මොනතරම් නිව වැඩක්ද කියාහේද මේ අනුව තේරුම් ගත යුත්තේ කාමම්ච්චාවාරය මොන තරම් බරපතල අකුණලයක් දයන්නයි

වරදේ බැඳෙන පුරුෂයා උපනුපත් ආත්මයන්හි ස්ත්‍රීයක් වෙන්නත් නපුත්සකව උපදින්නත් ඉඩ තියෙනවා සමහර පිරිමි කාන්තා වන්සේ හැසිරීමට කැමැතියි සමහර කාන්තාවන් පුරුෂයන්සේ හැසිරෙන්න කැමැති යි එමගින් ඔවුන්ගේ ආත්මයන් පිලිබඳ වයම් ඉති යක් දැනගන්නට පුළුවන් ස්ත්‍රීයක්ව ඉපදීමත් එයින් මිඳි මටත් ඇය බුන්මවාටිව පිවත් වුවොත් හා තම සැමියා සමග පමණක් පිවත්වන්නේ නම් හැසිරෙන්නේ නම් මරණින් පසුව ඇය බොහෝ විට පිරිමි ආත්ම බවයක් ලැබීමට ඉඩ තිබෙනවා කියා ධර්මයේ සඳහන් වෙනවා මේ නිසා අපි මේ ලබාඇති උපම් මනුෂ්‍ය ආත්ම භාවය හොඳින් ගත කරමු

කාන්තාවන්ට ගරු සරව පලකමු තමන් යහපත්ව පිවත්වන්නේනම් අන්අයත් එසේපිවත් විමට උත්සාහ කරනවාට අපි අවශ්‍ය සහයෝගය ලබාදිය යුතුය අපේ සිත යහපත්ව පවත්වා ගමු කවුරු මොනවා කිවත් තමන් ගැනදන්නේ තමන්මය තමන් වරදක් කළාද ගෞරව දන්නේ තමන්මය තමන් කොදක් කළා කියලාද යන්න දන්නේ තමන්මය එහිසා හිතට බොරුතරහන බැරිය හිත පිරිසිදුකර ග එය මෙලොවටත් පරලොවටත් හොදයි

විපර්යාසය

- භාණ්ඩ පුටුවේ දිගැදුනෙමි මම - සුළු විවේකයක් පතමින්
- කල්පනා කළා අද දිනේ කවදාද රැ - නැහැ කිසිත් මතකයක්
- කෘතව මොනවද දිවා අහරට - ඒත් නැහැ මතකයක්
- අනේ දෙවියනේ "ඩිමෙන්සියා" දමට - මෙහෙම වුනේ හිටි ගමන්රැ
- මොනව කරන්නද වයසට යනකොට - කාටත් ඔහොමල වෙන්නේ
- දවසක්දා මගේ මිතුරියක් කාමරයට ගොස් හිතුවල මොකටද ආවේ කියා
- කරන්න සිතදේ අමතකවී ගොස් - කල කිරුණාල ඇයත්
- මේක ඉතින් කාටත් පොදුදේ නම් - මොකටද අප ලත වෙන්නේ
- සිටිනා ටික කාලය තුලදී - සිනේ සහනයෙන් ඉඳිමු අපිත්

පුෂ්පා පොත්සේකාගෙන්

දෙවිලොව කොතනද

සාර්ථක පවුල් ජීවිතයක් ගොඩ නැගෙන්නේ ස්වාමි භාර්යාවන් සතු වගකිම් හා යුතුකම් නිසි ආකාරයෙන් ඉටු කරන විටදීය

සමාජය නැමැති මේ ලෝකයේ මූල බීජය පවුල නැමැති කුඩා පවුල යයි හැඳින්විය හැකිය පවුල යනු අඹුසැමි ද දරුවන්ගේ එකතුවකි මේ පවුල ශක්තිමත් නොවන්නේනම් අවුල් සහගත නම් එතුන් බිහිවන අයද සමාජය දුර්වල කරයි සැමියා බිරිද අතර ඇති බැඳීම දෙදෙනාම රැකගතයුතුය එක් අයෙක් බැඳීම කැඩීමට හේතුවන කරුණු කාරනා කිරීමෙන් පවුල් ජීවිතය ආසාර්ථක වේ විවිධ හැල හැප්පිම් ගැටුම් නිසා අවසානයේ ජීවිත පවා විනාශවන බවට ඕනෑතරම් තොරතුරු තිබේ

සෑම පිරිමියෙක්ම තම බිරිදගෙන් තොරව වෙනත් ස්ත්‍රියක් සමග නොමනා ඇසුරක් පැවැත්විය යුතුනැත එවැනි ඇසුරක් සිතට හොරා කල නොහැකිය එවැනි ඇසුරක් පැවැත්වීම තම සිතට හිතර කරදරයක්ද වේ නොමනා ඇසුර හිතර හිතර සිතිවීමෙන් හා එනිසා ඇතිවන හරක තත්වය තමන්ට අවබෝධ වීමෙන් සිත හිතරම ගිනිගන්නා තත්වයක් ඇතිවේ

සැමියාට හොරා වෙනත් පිරිමියෙක් සමග අනියම් සම්බන්ධතාවයක් පවත්වන බිරිදහිතරම ජීවත්වන්නේ ගිනිජලාවක් වටකරගෙනය එනිසා විවිධ ලෙඩ රෝග පවා ඇතිවීමට ඉඩ ඇත හිතරම තමන්ගේ හොර වැඩ හසුවේයයි බියෙන් ජීවත්වෙති මෙසේ ජීවත්වන කාන්තාව තමන්ගේ දරුවන්ට පවා නිංසා පිඩා කරමින් තමන්ගේ ගිනිගන්නා සිත නිවාගැනීමට උත්සහ කරයි මේනිසා දරුවන් අතර පවා මානසික පිඩා ඇතිවේ බිරිදගේ අනියම් සම්බන්ධතාව සැමියා දැනගත්විට සිදුවන විනාශය ඇය දැනගතයුතුය සමහර විට ඇය විශ්වාස කරන්නේ සැමියා අතහැර දැමුවිට අනියම් සැමියා තමන්ව බාර ගනි කියාය එසේ වන්නේ නැත අවසානය වන්නේ සමාජයේ අවලංගු කාසියක් බවට පත්වී අසරන වීම පමණකි

සැමියා බිරිද අතර පවතින විශ්වාසය තමන් අදහන විශ්වාස කරන ආගම දහමට අනුව සිල්වත්ව තබාගැනීම දියුනුවට හේතුවනු ඇත ආගම දහමට අනුව දෙදෙනා අතර පවතින සිල්වත්කම සමාජයට ආදර්ශයක් වේ සමාජයේ යහපත් පැවැත්මට ශක්තියක් වනු ඇත

වත්මන් සමාජයේ පවුල් අතර ඇති ගැටුම් වලට හේතුවන්නේ සැකයයි අවිශ්වාසයයි සැකය ඇති වන්නේ දෙදෙනාගෙන් එක් අයකුගේ හැසිරීම රටවත් සමගය සමහර විට වරදේ බැඳෙන කෙනා තමන්ගේ වරද වසා ගැනීමට අපොස්අයගේ වැරදි අද්දුපාඩු යෙවීමට පටන් ගනී

සැමියා රැකියාවට ගොස් ප්‍රමාදවීම නිසා බිරිද සැකයක් ඇතිකර ගනි සැමියා නිවසට පැමිණෙන විට බිරිද නිවසේ හැතිනම් සැමියා සැකයක් ඇතිකර ගනි එනිසා දෙදෙනාම අවබෝධයෙන් යුතුව සැමවිටම කටයුතු කිරීම වඩා

නිවසේ මවත් පියාත් දෙදෙනා මනා ශික්ෂනයකින් යුක්තව ගුණ ගරුකව වාසය කරන්නේනම් ඒ නිවස සැනසිලිදායක නිවහනක් වේ දිව්‍ය විමානයක් බදුය

ආගම දහමට අනුව ජීවත්වන අය දුරාවාරයේ හැසිරෙන්නේ නැත සදාචාරය සුරකිති නිවසේ සැනසිල්ල දරුවන්ටද යහපතකි දරුවන්ද ගුණ දහමට අනුව ජීවත්වෙති හැසිරෙති එම පවුල තුල ගුණ යහපත්කම තිබෙනවානම් ආගම දහමට අනුව ජීවත්වෙනවානම් ඒ නිවස ඉතා සුන්දර මනස්කාන්ත ස්ථානයක් වන්නේය

සමහර පවුල්වල ස්වාමී දියනිය තමන්ගේ මුලු ජීවිත කාලයම ස්වාමියා වෙනුවෙන් දරුවන් වෙනුවෙන් ගේ දොර වෙනුවෙන් කැප කරමින් කටයුතු කරයි උදැසන අවදිවූ මොහොතේ සිට යන්ත්‍රයක් සේ වැඩ කරයි එසේ කරන විට සැමියා ඇයගේ කැපකිරීම අගේකිරීමක් කරන්නේනම් ඇතිවන්නේ විශාල බැඳීමකි එනිසාම දෙදෙනා අතර ඇතිවන්නේ සමගියයි සමාදානයයි එවැනි නිවසක් ප්‍රසන්නය දරුවන් පවා යහපත්ව කටයුතු කරයි නිවස බැබලේ සාමය සතුට ආදරය නිවසේ පැතිරේ දුප්පත් වුවත් පොහොසත් වුවත් ඇතිවන්නේ එවැනි තත්වයකි සමහර සැමියන් නිවසට පැමිනි පසුව බිරිද සමග නිවසේ කටයුතු වලට සම්බන්ධ වේ

සමහර පිරිමින් බිරිද මොනතරම් සේවයක් තම පවුල වෙනුවෙන් කලද කරන ලද හොඳ සොයනවා වෙනුවට අඩුපාඩු පමනක් සොයමින් තම බිරිදගේ සිත රිදවයි එය ඉතා හරක පුරුද්දකි සමහර සැමියන් නිවසට එන්නේ බීමතින්ය ගෙදර වැඩ පල ගැන ඔහුට අවශ්‍ය තාවයක් නැත එනිසා වරදේ බැඳෙන ස්ත්‍රීන් සිටිති එහෙත් ස්ත්‍රීන් වරදේ බැඳීම නම් ඉතා බරපතලය පරලොවටද බලපාන තත්වයකි කුඩා බාධා ගිණුනක් ස්ත්‍රීය ඉටසීමට පුරුදුවිය යුතුය නිවසේ ඍජුබිය පවතින්නේ බිරිදගේ පතිවත පිරිසිදු වන තරමටමය පතිවත රකින ස්ත්‍රීයට දෙවියන්ගේ ආරක්ෂාව පවා ලැබෙනු ඇත මෙනිසා සැම පවුලක්ම දෙදෙනාම යහපත් ගුණධර්මයන්ගෙන් යුතුව ඉවසිලිවත්තව අවබෝධයෙන් තම ආගම දහමට අනුව සිල්වත්ව ගත කරනවා නම් හි අනවශ්‍ය වියදම් සඳහා මුදල් වැය නොකර කටයුතු කරනවානම් ඒ නිවස දිව්‍ය විමානයක් සේ සමාජයේ බැබලේ

මංගල වේලාරත්න

Next Newsletter

We propose to publish the next Newsletter in January 2019 subject to availability of sufficient articles to fill in at least 6 x A4 pages. Therefore, please send your articles for publication not later than 20th December 2018 to the following address;-

G.C.Wasalathanthri
6A,6th Lane,
Pagoda Road,
Nugegoda.

Email: gwasalathanthri@gmail.com

From:

G.C. Wasalathanthri,
No.6A, 6th Lane,
Pagoda Road,

Mr. G.C. Wasalathanthri,
No.6A, 6th Lane, Pagoda Road
NUGEGODA.